

Homilie van de heilige Ambrosius (+ 397)

Petrus volgde Hem op een afstand...

Het is zeker waar dat Petrus Hem op een afstand volgde,
nu hij reeds zo dicht genaderd was tot het moment
waarop hij Hem zou verloochenen,
want Hij zou Christus niet hebben kunnen verloochenen
als hij zich niet innig aan hem zou hebben gehecht.
Maar misschien moeten wij er bewondering voor hebben
dat hij de Heer niet in de steek heeft gelaten hoewel hij bang was;
dat hij gevallen is, is ons aller lot,
dat hij berouw heeft gekregen, komt door zijn geloof.

Petrus ontkent op de plaats waar Christus gevangen wordt gezet,
waar Jezus wordt geboeid...Het was koud.
Het was koud op die plaats waar Jezus niet werd erkend,
waar er niemand was die het Licht zag,
waar men het Vuur dat verteert verloochende.
Het was koud voor het hart, niet voor het lichaam,
daarom ging Petrus bij het vuur staan, want zijn hart was verkleumd.

De dwaling van Petrus is een onderricht voor de rechtvaardigen.
De struikelende val van Petrus is de rots van allen.
Het is dezelfde Petrus
die op het water heeft gewankeld, maar toch heeft gelopen.
Petrus die wankelt is standvastiger dan onze standvastigheid.
Vallen was voor hem beter dan voor anderen staande te blijven;
het was voor hem beter te vallen,
want Christus heeft hem opgericht!

Jezus keek hem aan;
zij die door Jezus worden aangekeken huilen dan ook.
Zie ons aan, Heer Jezus, opdat wij onze zonden zouden bewenen.
Dat wij Petrus navolgen die elders driemaal zegt
:'Heer, Gij weet dat ik U bemin',
want hij heeft driemaal geloochend en hij belijdt driemaal.
Hij heeft geloochend in de nacht
en hij belijdt zijn liefde op klaarlichte dag.